

Sygn. akt I Ns 450/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Kamil Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku T. K. i H. K. (1)

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w L.

ustanowienie służebności przesyłu

postanawia

1. oddalić wniosek;

2. zasądzić solidarnie od wnioskodawców T. K. i H. K. (1) na rzecz uczestnika postępowania (...) Spółki Akcyjnej w L. kwotę 257,00 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt I Ns 450/15

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 6 marca 2015 r. wnioskodawcy T. K. i H. K. (1), reprezentowani przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniesili o ustanowienie służebności przesyłu linii energetycznej na czas nieokreślony, za wynagrodzeniem w wysokości 100.000 zł płatnym przez uczestnika postępowania (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w L. działającego przez Oddział Ł.-Miasto na rzecz wnioskodawców solidarnie, obciążającej nieruchomość, której są właścicielami, stanowiącą działkę ewidencyjną nr (...), położoną w Ł. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż przez powyższą nieruchomość, której właścicielami są wnioskodawcy, przebiega linie energetyczne, które wraz z określonym przez nich pasem ochronnym o szerokości 24 metrów w sposób znaczny wpływa na możliwość korzystania z działki, jej zabudowę oraz na cenę i możliwości sprzedaży. Nadto podano, że wnioskodawcy zwrócili się do uczestnika z wezwaniem do zawarcia umowy w przedmiocie ustanowienia służebności przesyłu. W odpowiedzi na wezwanie uczestnik stwierdził, że nie widzi możliwości uwzględnienia roszczeń, powołując się na swoje uprawnienie wynikające z zasiedzenia. Jednakże, nie zostało to poparte żadnymi dokumentami. Co więcej, w opinii wnioskodawców z powodu modernizacji i przestawienia linii doszło do przerwania biegu zasiedzenia.

(wniosek, k. 2-4)

W odpowiedzi na wniosek uczestnik (...) S.A. Oddział Ł.-Miasto, reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o oddalenie wniosku w całości i zasądzenie solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestnika

kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu uczestnik podniósł, iż kwestionuje wniesiony wniosek zarówno co do zasady, jak i wysokości z uwagi na skuteczne podniesienie zarzutu zasiedzenia. Wskazał on, iż przez działkę wnioskodawców przechodzi linia wysokiego napięcia 110 kV wybudowana w 1954 r., i oddana ponownie do użytku po kapitalnym remoncie w dniu 15 grudnia 1984 r., a także linia 0,4 kV wybudowana w 1950 r., która również przeszła kapitalny remont i w dniu 30 kwietnia 1979 r. została przekazana do eksploatacji. Zgodnie z załączonymi dokumentami eksploatacyjnymi, wskazane urządzenia przesyłowe są nieprzerwanie używane przez uczestnika i jego poprzedników prawnych od lat 50-tych ubiegłego wieku do dnia dzisiejszego, a ich przebieg od momentu wybudowania nie uległ zmianie. W związku z tym, poprzednik prawny uczestnika nabył w drodze zasiedzenia służebność gruntową odpowiadającą swą treścią służebności przesyłu w odniesieniu do linii 110 kV najpóźniej z dniem 9 lipca 2002 r., a co do linii 0,4 kV – najpóźniej z dniem 30 czerwca 1999 r., natomiast sam uczestnik nabył te prawa w drodze sukcesji uniwersalnej. Z przeczności procesowej uczestnik zakwestionował również wysokość dochodzonego przez wnioskodawców wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu oraz w zakresie przyjętej strefy ochronnej. Podniesiono, iż żądana kwota jest rażąco zawyżona, a wnioskodawcy w żaden sposób jej nie udowodnili.

(odpowiedź na wniosek k. 27-35)

Pismem z dnia 21 maja 2015 roku wnioskodawcy nie uznali zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu. Wskazano, że przedmiotowa nieruchomość została wyodrębniona z nieruchomości należącej do spółdzielni mleczarskiej, więc nie mogło dojść do zasiedzenia służebności na gruntach należących niegdyś do przedsiębiorstw państwowych.

(pismo procesowe, k. 78-79)

Pismem z dnia 6 lipca 2015 r. uczestnik nie zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawców podnosząc, że wskazana przez nich okoliczność nie wyłącza możliwości nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie, lecz wpływa na to, od jakiego momentu można liczyć bieg jego terminu. Ponadto, okoliczność ta przesądza kwestię dobrej wiary poprzednika prawnego uczestnika, gdyż realizował on inwestycje na własnym gruncie, w związku z czym, nie istniała potrzeba prawnego usankcjonowania możliwości takiego działania.

(pismo procesowe k. 84-85)

W toku postępowania strony postępowania utrzymywał dotychczasowo zajęta stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość położona w Ł. przy ul (...), numer działki (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) stanowi od 2009 r. współwłasność wnioskodawców, T. K. i H. K. (1) w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej.

(okoliczność bezsporna)

Przez nieruchomość należącą do wnioskodawców przechodzą napowietrzne linie energetyczne. Na tej nieruchomości nie są posadowione słup dla tych linii, ani dla żadnych innych linii.

(dowód z zeznań świadka A. B. – płyta k. 113, dowód z zeznań świadka P. L. – płyta k. 113)

Linie te istniały w momencie nabycia przez wnioskodawców przedmiotowej nieruchomości.

(dowód z zeznań świadka H. K. – płyta k. 113, dowód z przesłuchania wnioskodawcy T. K. – płyta 113)

W roku 1950 została wybudowana napowietrzna linii energetyczna o mocy 0,4 kV przebiegająca przez przedmiotową nieruchomość.

W wyniku modernizacji powyższej linii w 1979 r. dokonano wymiany słupów i izolatorów na słupach. Jednakże jej przebieg nie uległ zmianie.

(dowód z zeznań świadka D. K.)

W dniu 30 czerwca 1979 r. dokonano odbioru technicznego wskazanych robót.

(protokół nr (...) k. 52)

Linie energetyczne tego typu podawane są oględzinom raz na 5 lat i na ich podstawie podejmuje się decyzję dotyczącą stanu technicznego oraz konieczności podjęcia prac modernizacyjnych urządzeń przesyłowych.

W przypadku linii energetycznej o mocy 0,4 kV przebiegającej przez nieruchomość wnioskodawców nie ma potrzeby wchodzenia na teren ich działki w celu dokonania oględzin tej linii.

Przesył energii za pośrednictwem tej linii trwa nieprzerwanie od daty jej wybudowania. W tym okresie wykonywane były również jej oględziny.

(dowód z zeznań świadka D. K. – płyta k. 113, protokół oględzin wraz z opisem k. 54-55)

W roku 1950 r. wybudowana została również linia energetyczna o mocy kV 110 J.-K. II.

Na podstawie decyzji Prezydenta Miasta Ł. z dnia 9 lipca 1982 r. zatwierdzono plan realizacji przebudowy tej linii, natomiast w dniu 15 grudnia 1984 r. dokonano obioru technicznego tych prac i przekazania do eksploatacji.

W wyniku prowadzonej modernizacji doszło do zmiany przeprowadzenia przebiegu tej linii.

(dowód z zeznań świadka P. L. – płyta k. 113, decyzja nr (...) k. 37, protokół k. 38)

W przypadku linii energetycznych o mocy 110 kV dokonuje się obchodu linii oraz ich przeglądu. Obchód linii polega na wzrokowej ocenie elektromontera, który idąc wzdłuż lub obok linii sprawdza wszystkie elementy stanu linii. Czynność tą przeprowadza się raz do roku. Natomiast, przegląd linii związany jest z fizycznym wejściem elektromontera na słup w celu sprawdzenia wszystkich elementów w górnej części słupa, jak i w jego dolnej części.

Dokonanie tych czynności nie wymaga wejścia na teren przedmiotowej nieruchomości należącej do wnioskodawców.

Przesył energii za pośrednictwem tej linii trwa nieprzerwanie od jej wybudowania. Do wyłączenia dochodzi jedynie w przypadku ewentualnych awarii lub na czas konserwacji. Linia ta poddawana jest również regularnym oględzinom.

(dowód z zeznań świadka P. L. – płyta k. 113, karta obchodu linii napowietrznej k. 43-44, protokół oględzin linii napowietrznej z dnia 3.11.2014 r. k. 45-46, protokół oględzin linii napowietrznej z dnia 3.11.2014 r. k. 47-48)

Zarządzeniem nr 228 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 25 listopada 1958 r. utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakłady (...). Podmiot ten w dniu 10 marca 1959 r. został wpisany do rejestru przedsiębiorstw państwowych. W (...) Zakładów (...) działała jednostka organizacyjna pod nazwą Zakład (...) w Ł.

(zaświadczenie k. 56, zarządzenie k. 57)

Uchwałą nr 13/ (...)/89 Ministra Przesyłu z dnia 16 stycznia 1989 r. utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w Ł. Następnie w dniu 12 lipca 1993 r. dokonano podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w Ł. w celu wniesienia przez Skarb Państwa zorganizowanej części mienia do spółki akcyjnej (...) S.A. w W.. Ponadto dokonano przekształcenia Zakładu (...) w Ł. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa pod

nazwą (...) Spółka Akcyjna w Ł.. Nowo powstały (...) S.A. w Ł. wszedł we wszelkie prawa majątkowe i niemajątkowe Zakładu (...) w Ł..

(zarządzenie k. 61, akt notarialny k. 62-68)

Na podstawie umowy aportowego zbycia przedsiębiorstwa z dnia 30 czerwca 2007 r. zawartej pomiędzy spółką (...) S.A. w Ł. oraz (...) Sp. z o.o. w W. doszło do pokrycia wkładu niepieniężnego podwyższonego kapitału zakładowego (...) w W. w postaci przeniesienia przedsiębiorstwa (...) S.A. w Ł. na rzecz w/w spółki.

(umowa k. 69-74)

W dniu 12 listopada 2008 r. nastąpiła zmiana spółki z (...) Sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o. Z dniem 31 sierpnia 2010 r. doszło do aportowego zbycia przedsiębiorstwa i postanowieniem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 31 sierpnia 2010 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. przejęła między innymi spółkę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., w następstwie czego spółka przejmująca z dniem rejestracji połączenia wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki spółek przejmowanych.

(odpis postanowienia k. 75)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana, a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy przesłuchanego w charakterze strony postępowania oraz zeznań świadków.

W tym miejscu należy podnieść, iż Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy z zakresu szacowania wartości nieruchomości na okoliczność oszacowania wartości służebności przesyłu na przedmiotowej nieruchomości oraz wysokości wynagrodzenia należnego za ustanowienie takiej służebności, albowiem powyższy dowód nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Należy podkreślić, iż przedmiotem niniejszego postępowania jest ustanowienie służebności przesyłu określonego urządzenia elektroenergetycznego oraz ustalenie wysokości wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. Okoliczność ustalenia wartości służebności przesyłu w świetle podniesionego przez uczestnika zarzutu zasiedzenia nie jest konieczna, bowiem zasadność czynienia ustaleń w zakresie wartości ograniczonego prawa rzeczowego oraz wysokości wynagrodzenia za jej ustanowienie jest uzależniona od określenia w pierwszej kolejności czy została ustanowiona i na jakiej podstawie służebność gruntowa (przesyłu). Jeżeli zostały spełnione przesłanki zasiedzenia służebności gruntowej, to, zdaniem Sądu, bezzasadne jest ustalanie jej wartości i wysokości wynagrodzenia za jej ustanowienie.

Sąd zaniechał również przeprowadzenia dowodu z oględzin nieruchomości, gdyż w obliczu powyższych rozważań nieuzasadnionym było ustalenie okoliczności istotnych dla wytyczenia pasa służebności przesyłu.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie Sąd nie badał możliwości ustanowienia służebności przesyłu na prawie własności nieruchomości należącej do wnioskodawców na rzecz uczestnika w związku z przebiegiem przez tą nieruchomość urządzeń przesyłowych do niego należących w postaci linii energetycznych z powodu skutecznego wniesienia zarzutu zasiedzenia.

Należy wskazać, że aktualnie kwestię zasiedzenia służebności przesyłu reguluje art. 172 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c. Pomimo uregulowania instytucji służebności przesyłu dopiero w dniu 3 sierpnia 2008 r. (w przepisach art. 305¹ - 305⁴ k.c.), dodanych przez ustawę z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), możliwość zasiedzenia służebności przesyłu na podstawie przepisów ogólnych tj. art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. istniała również przed wejściem w życie tejże nowelizacji (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 roku, sygn. III CZP 89/2008). Fakt ten nie budzi wątpliwości tak doktryny, jak i judykatury.

Przesłankami zasiedzenia służebności na podstawie art. 292 w związku z art. 172 k.c. są: posiadanie samoistne trwałego i widocznego urządzenia, służącego do wykonywania służebności oraz nieprzerwane posiadanie trwające przez czas potrzebny do zasiedzenia, który to czas jest zależny od dobrej lub złej wiary posiadacza.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do stwierdzenia zasiedzenia służebności.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, iż napowietrzne linie energetyczne o mocy 0,4 kV i 110 kV znajdują się nad nieruchomością wnioskodawców. Linie te są trwałym i widocznym urządzeniem w rozumieniu art. 292 k.c. Co więcej, sam wnioskodawca wskazał, że w chwili nabycia przedmiotowej nieruchomości linie przebiegały nad tą działką, o czym wiedział. Choć linie te powstały w latach 50 ubiegłego wieku, były one poddane kapitalnym remontom, w wyniku czego linia o mocy 110 kV zmieniła przebieg. Jednakże, od czasu odbioru technicznego robót i oddania do eksploatacji, linii 0,4 kV w dniu 30 czerwca 1979 r., a linii 110 kV w dniu 15 grudnia 1984 r., nie ma żadnych informacji o innych działaniach modernizacyjnych mogących wiązać się ze zmianą trasy przebiegu tych linii. Nie ulega zatem wątpliwości ani ich trwały charakter, ani ich widoczność.

Jeżeli chodzi o posiadanie prowadzące do nabycia służebności gruntowej w drodze zasiedzenia to ma ono inny zakres, niż posiadanie prowadzące do nabycia przez zasiedzenie własności. Polega ono – stosownie do treści art. 352 k.c. – na faktycznym korzystaniu z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności (postanowienie SN z dnia 04 października 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt II CSK 119/06). Władztwo przedsiębiorstwa nad nieruchomością, na której znajduje się urządzenie odbywa się bez tytułu prawnego, ma charakter jedynie władztwa faktycznego, o granicach zbliżonych do tego, jakie wykonuje podmiot uprawniony z tytułu służebności (postanowienie SN z dnia 22 października 2002 roku w sprawie o sygnaturze akt III CZP 64/02- biuletyn SN 2002, nr 11). Posiadanie zatem polega jedynie na wzniesieniu na gruncie trwałych i widocznych urządzeń niezbędnych do urzeczywistnienia przedmiotu działalności przedsiębiorstwa oraz konserwacji i naprawy tychże urządzeń – władanie, posiadanie, spełnienie przesłanek zasiedzenia należy odnosić do samych urządzeń, nie zaś do gruntu. Posiadanie służebności nie musi być wykonywane w sposób ciągły, lecz stosownie do potrzeb (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 04.10.2006 r., sygn. akt II CSK 119/06). Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że została spełniona przesłanka posiadania rozumianego w sposób wyżej wskazany.

W tym miejscu należy podkreślić, iż samo przesyłanie energii stanowi element służebności, i przesądza o korzystaniu z tejże, gdyż służy urzeczywistnianiu działalności przedsiębiorstwa. Nie jest więc konieczne, aby przedsiębiorstwo przesyłowe manifestowało swoje posiadania poprzez wkraczanie przez jego pracowników na teren nieruchomości w celu dokonania okresowych kontroli i ewentualnych napraw. Tym bardziej, że w przypadku linii przebiegających przez nieruchomość wnioskodawców nie ma potrzeby wchodzenia na jej teren w celu dokonania obowiązkowych oględzin. Przesądza o tym również brak posadowienia na tej nieruchomości słupów. Jednakże, nie ma najmniejszych wątpliwości co do faktu nieprzerwanego przesyłu energii, co najmniej - w przypadku linii o mocy 0.4 kV – od 1982 r., a w przypadku linii o mocy kV 110 - od 1984 r. Nie było to również kwestionowane przez żadną ze stron. A zatem władztwo wykonywane przez poprzedników prawnych uczestnika, Skarb Państwa przed 1989 r. i samego uczestnika na nieruchomości wnioskodawców odpowiadało zakresowi służebności gruntowej przesyłu, gdyż polegało na wzniesieniu trwałych i widocznych urządzeń do przesyłu energii elektrycznej oraz na korzystaniu z nich w tym celu oraz w celu konserwacji i naprawy co stanowiło przedmiot działalności przedsiębiorstwa.

Co do zakresu służebności nie jest on w istocie sporny. Bezspornym jest, iż zakres służebności wyznacza zakres nieruchomości potrzebny do dostępu, napraw, konserwacji linii energetycznej. W realiach przedmiotowej sprawy irrelevantne jest, że we wniosku o ustanowienie służebności przesyłu wnioskodawcy określili jego wielkość na 24 metry, co w opinii uczestnika jest wartością zawyżoną. Zadaniem Sądu okoliczności faktyczne precyzyjnie określają treści służebności, tak by nie było żadnych wątpliwości w jakim stopniu obciąża ona nieruchomość wnioskodawców.

Kwestią, która wymaga rozpoznania i od której zależy czas wymagany do zasiedzenia jest przesłanka dobrej lub złej wiary posiadacza w chwili objęcia rzeczy w posiadanie, a w przypadku służebności i odpowiedniego stosowania do jej zasiedzenia przepisów o zasiedzeniu nieruchomości (art. 292 zdanie drugie k.c.) - w chwili rozpoczęcia wykonywania

służebności, czyli korzystania z trwałego i widocznego urządzenia (art. 292 zdanie pierwsze k.c.). Dobrą lub złą wiarę ocenia się w przypadku nieruchomości z chwilą objęcia w posiadanie, zgodnie z zasadą „późniejsza zła wiara nie szkodzi”. Sąd ustalił, że linie przechodzące przez nieruchomość wnioskodawców zostały wybudowane w latach 50 ubiegłego wieku. Jednakże, jak już wskazywano, były one modernizowane. W przypadku linii 110 kV doszło nawet do zmiany przebiegu jej trasy. W związku z tym, za początek biegu terminu zasiedzenia uznano daty odbioru technicznego przeprowadzonych robót i oddania do eksploatacji wynikające z załączonych do akt sprawy protokołów. I tak, dla linii 0,4 kV bieg terminu zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu winien być liczony od dnia 30 czerwca 1979 r., a dla linii 110 kV – od dnia 15 grudnia 1984 r.

Stosownie do obowiązującego wówczas art. 172 § 1 i § 2 k.c., posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dziesięciu jako posiadacz samoistny, a w przypadku złej wiary – po upływie lat 20. Przepis ten został zmieniony ustawą z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 55, poz. 321 ze zm.) i terminy te uległy wydłużeniu do 20 lat w przypadku dobrej wiary oraz 30 lat – w przypadku złej wiary. Zgodnie z art. 9 te same ustawy, do zasiedzenia, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się od tej chwili przepisy niniejszej ustawy, co w szczególności dotyczy możliwości nabycia prawa przez zasiedzenie.

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie zasiedzenie nastąpiło w dobrej wierze, gdyż nie doszło do skutecznego obalenia domniemania wynikającego z art. 7 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary, domniemywa się istnienie dobrej wiary. Domniemanie to ma charakter formalny, w związku z czym dla jego skuteczności nie jest wymagane wcześniejsze ustalenie żadnego innego faktu (por. P. Machnikowski, Komentarz do art. 7 k.c. [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, pod red. E. Gniewek, P. Machnikowski, Legalis 2016). Natomiast, nie doszło do skutecznego jego obalenia, gdyż wnioskodawcy nie przeprowadzili żadnych dowodów na okoliczność złej wiary uczestnika, zgodnie z dyspozycją art. 234 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, uznać należy, iż do zasiedzenia służebności przesyłu przedmiotowej nieruchomości na rzecz ówczesnego poprzednika prawnego uczestnika w przypadku linii 0,4 kV doszło z dniem 30 czerwca 1999 r., a w przypadku linii 110 kV – z dniem 15 grudnia 2004 r. Hipotetycznie przyjmując wystąpienie złej wiary to termin zasiedzenia służebności upłynąłby odpowiednio 30 czerwca 2009 roku i 15 grudnia 2014 roku. Wniosek zaś został złożony dopiero w dniu 6 marca 2015 roku, a zatem nie przerwał on już biegu terminu zasiedzenia.

W ocenie Sądu niezasadny również okazała się zarzut wnioskodawców co do braku możliwości zasiedzenia przedmiotowej służebności z uwagi na to, iż przedmiotowa nieruchomość została niegdyś wydzielona z nieruchomości należącej do Spółdzielni (...), a zatem nie było możliwe zasiedzenie gruntów należących do Skarbu Państwa, a tym samym służebności.

Należy zaznaczyć, iż wnioskodawcy nie wykazali żadnym środkiem dowodowym, aby przedmiotowe przedmiotowa nieruchomość w przeszłości faktycznie należała do Skarbu Państwa i w jakim okresie. Przyjmując hipotetycznie, iż faktycznie była to nieruchomość należąca do Skarbu Państwa to Skarb Państwa jako właściciel miał prawo (działając poprzez Przedsiębiorstwo Państwowe) do wybudowania na swoim terenie przedmiotowych linii energetycznych. Prawo do wybudowania tych linii wynikało z prawa własności Skarbu Państwa do tej nieruchomości. W związku z tym przyjmując, iż w chwili wyodrębnienia części tej nieruchomości (należącej obecnie do wnioskodawców) linie energetyczne zostały prawnie wzniesione, to brak jest podstaw do ustanawianie służebności przesyłu. skoro W tej sytuacji tytułem prawnym do

Konkludując, wniosek o odpłatne ustanowienie służebności przesyłu obciążającej nieruchomość wnioskodawców należało oddalić jako bezzasadny.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. i zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestnika zwrot kosztów procesu, na które złożył się koszt wynagrodzenia pełnomocnika uczestnika będącego radcą prawnym ustalony w oparciu o § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). w wysokości 240 zł. + opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.